

Til §§ 133-134.

Efter de foreslåede bestemmelser kan retten fastsætte som vilkår, at den dømte overholder kriminalforsorgens bestemmelser med hensyn til opholdssted, arbejde, uddannelse, anvendelse af fritid eller samvær med bestemte personer. Retten kan desuden bestemme, at den dømte efter bestemmelse af kriminalforsorgen tager ophold i dertil egnet hjem, herunder privat hjem eller institution.

Hvis det findes mere formålstjenligt, kan retten i stedet fastsætte bestemmelser om vilkår umiddelbart i dommen.

Generelt gælder for de i §§ 133-134 (og §§ 135-136, jf. nedenfor) omhandlede vilkår, at opregningen af disse ikke er udtømmende. Dette giver således mulighed for en individuel tilpasning af sanktionen til den enkelte lovovertræders forhold, og der vil kunne fastsættes vilkår, som både tager sigte på resocialisering af den pågældende, og vilkår, som retter sig imod at afholde den dømte fra at begå ny kriminalitet.

Det forudsættes, at de fastsatte vilkår i praksis ofte vil indebære en kombination af begge disse formål, og at der således er en naturlig sammenhæng mellem den begåede kriminalitet og det fastsatte vilkår. Desuden forudsættes, at vilkårene er lovlige og proportionale med lovovertrædelsen.

Bestemmelserne svarer med mindre redaktionelle ændringer til kriminallovens §§ 95-96.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 5.2.2.

Til § 135

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* giver mulighed for at fastsætte vilkår om forskellige former for behandling, herunder afvænnning fra alkoholmisbrug, lægelig behandling eller psykiatrisk/sexologisk behandling. Der vil f.eks. også kunne fastsættes vilkår om, at den dømte undergiver sig psykologbehandling.

Bestemmelsen svarer til kriminallovens § 97 med den udvidelse, at der foreslås indsat en mulighed for at fastsætte vilkår om, at den dømte efter bestemmelse af kriminalforsorgen underkaster sig psykiatrisk/sexologisk behandling. Efter lægelig vurdering vil den sexologiske behandling f.eks. kunne ske med kønsdriftsdæmpende medicin.

Som med vilkår efter §§ 133-134 kan retten ved dommen umiddelbart træffe bestemmelse om de nævnte foranstaltninger, hvis det findes mere formålstjenligt, jf. *stk. 2*.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 5.2.2.

Til § 136

Den foreslåede bestemmelse, der svarer til kriminallovens § 98, har karakter af en opsamlingsbestemmelse og giver således mulighed for at fastsætte andre vilkår, som ud fra de hensyn, der er angivet i bemærkningerne til §§ 133-134, herunder en naturlig sammenhæng og forholdsmæssighed mellem vilkåret og den begåede kriminalitet, konkret findes formålstjenlige.

Der henvises nærmere til betænkningens afsnit XV, kap. 5.2.2.

Til § 137

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* regulerer adgangen til foranstaltningsændring inden for tilsynstiden og foranstaltningsophævelse. Som efter gældende ret, jf. kriminallovens § 99, 1. og 2. pkt., kan anmodningen herom fremsættes af anklagemyndigheden, kriminalforsorgen eller den dømte. En ændring af et fastsat vilkår vil f.eks. kunne komme på tale, hvor der efter dommen er sket væsentlige ændringer i den dømtes forhold, som med styrke kan tale for at fastsætte andre og mindre indgribende vilkår. Det forudsættes, at der kun helt undtagelsesvis træffes bestemmelse om foranstaltningsændring i skærpene retning.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 5.2.2.

Til § 138

Bestemmelsen, der regulerer sanktionsvalget i tilfælde af ny kriminalitet i tilsynstiden, svarer til den gældende bestemmelse i kriminallovens § 100. Som hovedregel fastsætter retten en samlet foranstaltning for det nye forhold og for den tidligere pådømte lovovertrædelse, jf. *1. pkt.*, men kan dog – hvis omstændighederne taler for det – vælge at fastsætte en foranstaltning alene for den nye lovovertrædelse, jf. *2. pkt.*

Blandt de faktorer, som vil være bestemmende for rettens valg imellem de to muligheder, er bl.a. karakteren af den nye kriminalitet, herunder om der er tale om ligeartet kriminalitet, og hvornår i tilsynsforløbet den nye kriminalitet er begået.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 5.2.2.

Til § 139

Det følger af bestemmelsen i *stk. 1*, at retten i tilfælde af tilsynsunddragelse eller vilkårsovertrædelse kan tildele den dømte en advarsel eller tilføje eller ændre vilkår og forlænge tilsynstiden.

Hvis disse forholdsregler er utilstrækkelige til at formå den dømte til at overholde dommen, kan retten